

**REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO ZNANOSTI, OBRAZOVANJA I SPORTA**

**Aksijski plan podizanja apsorpcijskog kapaciteta
Republike Hrvatske za sudjelovanje u Okvirnim
programima za istraživanje Europske unije
2013. - 2015.**

Zagreb, veljača 2013.

SADRŽAJ

1. UVOD	3
2. DOSADAŠNJE SUDJELOVANJE REPUBLIKE HRVATSKE U OKVIRNIM ISTRAŽIVAČKIM PROGRAMIMA EUROPSKE UNIJE	4
2.1. Sudjelovanje Republike Hrvatske u prethodnim Okvirnim programima	4
2.2. Sudjelovanje Republike Hrvatske u Sedmom okvirnom programu (FP7)	4
2.2.1. <i>Pravni okvir</i>	4
2.2.2. <i>Administrativna struktura</i>	5
2.2.3. <i>Uspješnost dosadašnjih prijava</i>	5
2.2.4. <i>Nacionalni doprinos za FP7</i>	7
3. CILJEVI	8
4. SWOT ANALIZA	9
4.1. Snage	9
4.2. Slabosti	9
4.3. Mogućnosti	9
4.4. Opasnosti	9
5. ZADACI I MJERE	11
5.1. Jačanje pravnog okvira	11
5.2. Jačanje kompetencija i kvalitete administrativne podrške na nacionalnoj i institucionalnoj razini	11
5.3. Stimuliranje i nagrađivanje najboljih prijavitelja projekata	13
5.4. Povezivanje znanstvenih karijera i napredovanja u znanosti s parametrima vođenja i sudjelovanja u međunarodnim kompetitivnim projektima	14
5.5. Jačanje projektnih aplikacija malih i srednjih poduzeća (SME) i gospodarskih subjekata	15
6. PRIKAZ MJERA, NOSITELJA, ROKOVA, CILJNIH SKUPINA I MOGUĆIH IZVORA FINANCIRANJA	16
7. ZAKLJUČCI	18
8. POPIS POKAZATELJA PROVOĐENJA AKCIJSKOG PLANA	19
9. POPIS LITERATURE	20
10. AUTORI AKCIJSKOG PLANA	20

1. UVOD

Sukladno ulozi razvoja znanosti u Republici Hrvatskoj koja teži uspostaviti održiv i kvalitetan znanstveni sustav kao temelj društva znanja te ciljevima razvoja znanosti koji uključuje veću internacionalizaciju hrvatskog znanstvenog prostora i njegovo uključivanje u Europski istraživački prostor, Akcijski plan podizanja apsorpcijskog kapaciteta Republike Hrvatske za sudjelovanje u Okvirnim programima za istraživanje Europske unije za razdoblje 2013. - 2015. ima za cilj poticanje i jačanje međunarodne konkurentnosti i vidljivosti istraživanja koja se provode u Republici Hrvatskoj, a u svrhu podizanja kvalitete hrvatskog istraživačkog prostora koji u pojedinim segmentima, nažalost, zaostaje za europskim i svjetskim standardima. Zaostajanje je posljedica neadekvatnog sustava upravljanja znanstvenim institucijama, nesustavnog prepoznavanja i poticanja istraživača na znanstvenu izvrsnost te nedovoljnog ulaganja u znanost i inovacije koje je gotovo trostruko manje od prosjeka u Europskoj uniji.

Kako Republika Hrvatska ubrzano kroči prema članstvu u Europskoj uniji, ubrzanje procesa usklađivanja hrvatskog znanstvenog sustava s Europskim istraživačkim prostorom je postalo još aktualnije. Vrlo bitna komponenta odvijanja znanstvenih aktivnosti u Europskoj uniji jesu Okvirni istraživački programi u kojima Republika Hrvatska sudjeluje od 2006. godine kao punopravna članica. Već sedam godina hrvatski istraživači jednakopravno sudjeluju u programu kao i istraživači iz zemalja članica Europske unije, no uz plaćanje nacionalnog doprinosa koji je proporcionalno rastao tijekom članstva.

Upravo zbog toga, a uvažavajući činjenicu da pokazatelji uspješnosti znanstvenih istraživanja još uvijek pozicioniraju Republiku Hrvatsku ispod europskog prosjeka u velikom broju pokazatelja (vidi izvješće „*The Researchers Report 2012: Country Profile: Croatia*“ te „*Comprehensive Monitoring Report on Croatia's state of preparedness for EU Membership*“ – izvješće Europske Komisije od 10. listopada 2012.), ovaj Akcijski plan uključuje zadatke i mjere koji bi trebali pridonijeti jačem uključivanju hrvatskih istraživača u Okvirne istraživačke programe Europske unije, napose u Sedmi okvirni program te u program *Horizon 2020*, koji će se provoditi u razdoblju odvijanja Akcijskog plana, od 2013. do 2015. godine.

Akcijski plan je izradilo Povjerenstvo za praćenje Okvirnih programa Europske zajednice za istraživanje i tehnološki razvoj Ministarstva znanosti obrazovanja i sporta (u daljnjem tekstu: Povjerenstvo).

2. DOSADAŠNJE SUDJELOVANJE RH U OKVIRNIM ISTRAŽIVAČKIM PROGRAMIMA EU

2.1. Sudjelovanje Republike Hrvatske u prethodnim Okvirnim programima

Sudjelovanje Republike Hrvatske u Okvirnim programima je započelo kroz uključivanje hrvatskih organizacija u svojstvu sudionika iz „trećih zemalja“ u projekte Petog okvirnog programa (FP5), koji se provodio u razdoblju od 1998.-2002. U tom programu Hrvatska je sudjelovala u 29 projekata za koje je bio ugovoren ukupni iznos financiranja od 282.400 eura, a partneri iz Hrvatske uglavnom su imali mali opseg zadataka i niske iznose financiranja. Administrativna struktura za podršku Petom okvirnom programu sastojala se je od jedne osobe koja je pokrivala i pratila sve aktivnosti Programa.

Tijekom Šestog okvirnog programa (FP6) koji se provodio u razdoblju 2002. - 2006. godine, Hrvatska je kroz prve tri godine programa i dalje sudjelovala u svojstvu „treće zemlje“, da bi potpisivanjem *Memoranduma o pristupanju Republike Hrvatske Šestom okvirnom programu* od 1. siječnja 2006. godine u posljednjoj godini FP6 programa Hrvatska postala pridružena članica i time stekla sva prava i obveze u odnosu na program koje imaju i države članice EU. Nakon pristupanja Republike Hrvatske Šestom okvirnom programu, sudjelovanje hrvatskih organizacija značajno raste te su samo u posljednjoj godini programa hrvatske organizacije ugovorile projekte u vrijednosti 10,2 milijuna eura. Tijekom trajanja Šestog okvirnog programa u programu su sudjelovale 154 organizacije iz Hrvatske, koje su kroz sudjelovanje u 134 projekta ugovorile ukupan iznos financiranja od 15,2 milijuna eura. Tijekom 2006. počinje izgradnja administrativnih kapaciteta zbog povećavanja apsorpcijskog kapaciteta RH za Okvirne programe, što se očituje kroz ustrojavanje početnog tima nacionalnih osoba za kontakt, organiziranje radionica za prijavitelje te nadoknađivanje dijela troškova pripreme prijedloga pozitivno evaluiranih projekata iz proračunskih sredstava.

2.2. Sudjelovanje Republike Hrvatske u Sedmom okvirnom programu (FP7)

2.2.1. Pravni okvir

Republika Hrvatska od 1. siječnja 2007. godine sudjeluje u Sedmom okvirnom programu kao pridružena zemlja temeljem *Memoranduma o razumijevanju između Republike Hrvatske i Europske zajednice o pristupanju Republike Hrvatske Sedmom okvirnom programu za istraživanje, tehnološki razvoj i demonstracijske aktivnosti (2007. - 2013.)*, koji je potpisan 13. lipnja 2007., da bi u listopadu 2007. bio potvrđen od strane Hrvatskog sabora te objavljen u Narodnim novinama - Međunarodni ugovori 10/07.

U rujnu 2008. godine Ministar znanosti, obrazovanja i sporta donosi *Odluku o sufinanciranju aktivnosti Sedmog okvirnog programa za istraživanje i tehnološki razvoj Europske zajednice*, kojom se sufinanciraju troškovi pripreme pozitivno evaluiranih FP7 projekata, kao i uvodi posebno nagrađivanje za znanstvenu izvrsnost onih ugovorenih FP7 projekata kod kojih je hrvatski partner financiran s više od 100.000,00 eura. Nažalost, zbog ekonomske krize koja je u međuvremenu produbljena, ova odluka je već u lipnju 2009. stavljena izvan snage.

2.2.2. Administrativna struktura

Tijekom 2007. i 2008. godine poduzeti su značajni koraci u izgradnji administrativne strukture za FP7. U svibnju 2007. godine imenovano je prvih osam nacionalnih osoba za kontakt, kao i veći broj članova Programskih odbora. Hrvatski institut za tehnologiju je uz MZOS postao odgovoran za dio poslova provođenja FP7 programa. Započelo se s ustrojavanjem mreže znanstvenih menadžera na sveučilištima i većim znanstveno-istraživačkim institutima, koji su vremenom preuzeli dio aktivnosti informiranja, savjetovanja i pomaganja istraživačima u svojim institucijama vezanih uz prijavljivanje i provedbu FP7 projekata. Od 2009. godine dio poslova provedbe FP7 programa prenosi se i na Agenciju za mobilnost i programe Europske unije, najprije kroz imenovanje nacionalnih osoba za kontakt za program Ljudi (People), a kasnije i za pojedine dijelove potprograma Suradnja (Cooperation). Zbog provođenja aktivnosti vezanih uz Euratom, kao nacionalne osobe za kontakt za to područje se imenuju osobe iz Državnog zavoda za zaštitu od zračenja i Državnog zavoda za nuklearnu sigurnost.

Od početka FP7 ustanovljuje se praksa da se svake godine u većim gradovima u Hrvatskoj organiziraju tematski i specijalizirani info dani posvećeni kako programu u cjelini, tako i pojedinim FP7 potprogramima (npr. IKT, Zdravlje, Ljudi itd.) ili pojedinim specijalističkim područjima (npr. financije, pravo intelektualnog vlasništva, priprema projektnog prijedloga, administrativno vođenje projekata). Od 2009. godine, uz internetske stranice Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta i Hrvatskog instituta za tehnologiju posvećene programu FP7, na domeni www.fp7.hr pokrenuta je stranica s informacijama o programu koju održavaju nacionalne osobe za kontakt, a na kojoj zainteresirani mogu pronaći aktualne informacije o FP7. Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta 2011. godine u 5000 primjeraka tiska brošuru „FP7 ukratko“ namijenjenu osnovnom informiranju o programu.

Stvaranjem Europske poduzetničke mreže 2008. godine, Hrvatski institut za tehnologiju, kao jedan od partnera u hrvatskom konzorciju mreže, postaje zadužen za informiranje i savjetovanje hrvatske poslovne zajednice o mogućnostima sudjelovanja u FP7. Time počinje i jača usmjerenost informativnih i savjetodavnih aktivnosti o programu na poslovnu zajednicu i privatne organizacije za istraživanje i razvoj.

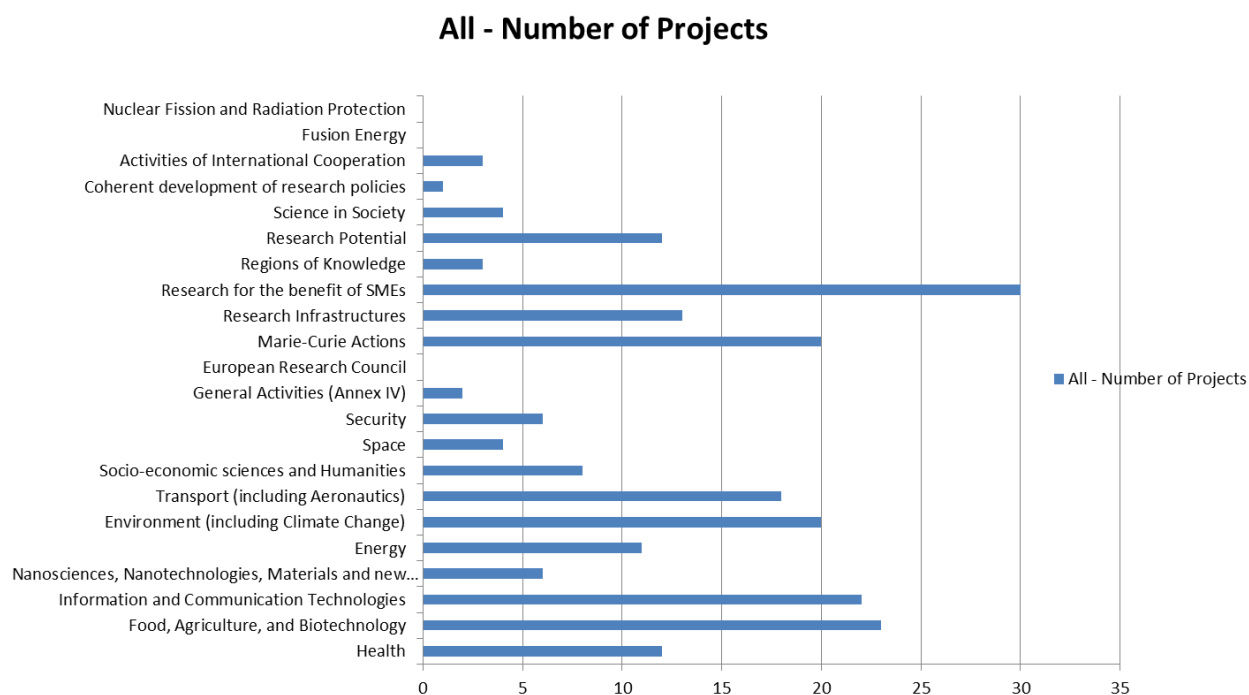
2.2.3. Uspješnost dosadašnjih prijava

U razdoblju od 2007. do kraja 2012. godine broj hrvatskih sudionika u FP7 stalno raste. Do početka 2009. godine iz Hrvatske je 90-ak organizacija zatražilo PIC broj, i kroz to izrazilo svoju namjeru za uključivanjem u FP7. Među njima su prevladavale javno financirane akademske ili znanstvene organizacije s manjim brojem organizacija iz privatnog sektora. Već godinu dana kasnije taj broj raste na 160 organizacija. I dalje prevladavaju javno financirane akademske i znanstvene organizacije, no uočljiv je trend porasta organizacija privatnog sektora. Do početka 2012. godine PIC broj je zatražilo ukupno oko 240 hrvatskih organizacija. Slijedom tog trenda realno je za očekivati da će do kraja FP7 koncem 2013. godine oko 300 do 350 organizacija iz Hrvatske kroz traženje PIC broja izraziti svoj interes za sudjelovanje u programu, te da taj broj organizacija čini potencijalni apsorpcijski kapacitet Republike Hrvatske za ulazak u *Horizon 2020* početkom 2014. godine.

U razdoblju od početka FP7 1. siječnja 2007. godine do 18. listopada 2012. godine iz programa je financirano 218 projekata s 273 hrvatskih partnera, koji su ugovorili ukupan

iznos financiranja od 53,892.542 eura, s prosječnom stopom uspješnosti od 17,32%. Ovakva stopa uspješnosti nešto je niža od stope uspješnosti zemalja članica Europske unije koja iznosi 21,86%, a nešto je iznad stope uspješnosti država kandidatkinja, koja iznosi 16,76%. Unutar samih zemalja članica Europske unije postoji veliki raspon u stopama uspješnosti u FP7, koje variraju od 14,70% u Rumunjskoj do 25,52% u Nizozemskoj. Ipak, dok se u odnosu na uspješnost sudjelovanja nalazimo u prosjeku, u odnosu na uspješnost koordinacije projekata hrvatsko sudjelovanje značajno je niže od prosjeka. Tako su hrvatske organizacije koordinatori u svega 27 projekata, sa stopom uspješnosti od 9,96% dok prosjek država članica iznosi 19,88%, a prosjek zemalja kandidatkinja je na 12,77%.

Od 218 ugovorenih projekata s hrvatskim sudionicima, najuspješniji su bili hrvatski sudionici u području Istraživanja u korist malih i srednjih poduzeća (SME), u kojem su ugovorili 30 projekata. Prema uspješnosti slijede područja Hrana, poljoprivreda i ribarstvo, i biotehnologija s 23 projekta te Informacijske i komunikacijske tehnologije s 22 projekta. Hrvatski partneri su bili uspješni i u područjima Ljudi (Marie Sklodowska Curie akcije) i Okoliš (po 20 projekata), Transport (18 projekata), Istraživačke infrastrukture (13 projekata), Istraživački potencijal i Zdravlje (12 projekata) te Energija (11 projekata).



Na suprotnoj strani spektra, hrvatske organizacije nisu bile uspješne u potprogramu Ideje, gdje je tek u studenom 2012. dodijeljen prvi projekt Europskog znanstvenog vijeća za etablirane znanstvenike. Manje od pet projekata ugovoreno je u područjima Regije znanja (3), Međunarodna suradnja (3), Svemir (4) i Znanost i društvo (4), dok je manje od deset projekata ugovoreno u područjima Sigurnost (6), Nanoznanosti, nanotehnologije, materijali i nove proizvodne tehnologije (6) te Društveno-ekonomske i humanističke znanosti (8).

U odnosu na inozemna partnerstva u projektima, hrvatski sudionici su najveći broj suradnji u FP7 projektima ostvarili s partnerima iz Njemačke, Velike Britanije i Italije.

Naglašeno je uočljiva velika regionalna disproporcija projekata koje ugovore organizacije sa sjedištem u Zagrebu u odnosu na organizacije iz ostalih gradova i mjesta u Hrvatskoj. Tako su organizacije s područja grada Zagreba nositelji gotovo 80% od svih hrvatskih FP7 projekata. Po 5% projekata odlazi na organizacije iz Primorsko-goranske i Splitsko-

dalmatinske županije, dok organizacije iz svih ostalih županija zajedno sudjeluju u preostalim 10% hrvatskih projekata.

2.2.4. Nacionalni doprinos za FP7

Primitkom u pridruženo članstvo Sedmog okvirnog programa Republika Hrvatska je preuzela obvezu plaćanja godišnjeg nacionalnog doprinosa, koji obvezno plaćaju sve zemlje članice i pridružene zemlje. Za 2006. godinu, kao posljednju godinu FP6 programa, Republika Hrvatska uplatila je 6,4 milijuna eura, od čega 3,2 milijuna eura iz Državnog proračuna, a 3,2 milijuna iz sredstava PHARE programa. Tijekom FP6 programa organizacije iz Republike Hrvatske ugovorile su projekte u ukupnoj vrijednosti od 15,2 milijuna eura, što čini pozitivnu razliku od 8,8 milijuna eura više ugovorenih sredstava od iznosa koji je Hrvatska uplatila u program.

U šestogodišnjem razdoblju od 1. siječnja 2007. godine do 18. listopada 2012. godine, Republika Hrvatska je uplatila u ime nacionalnog doprinosa za FP7 iznos od 36,264.534 eura, od čega 19,276.371 eura iz sredstava Državnog proračuna te 16,988.163 eura sredstava dobivenih putem PHARE i IPA programa. U istom razdoblju organizacije iz Republike Hrvatske ugovorile su projekte u ukupnoj vrijednosti od 53,892.542 eura, što čini pozitivnu razliku od 17,628.008 eura ugovorenih u odnosu na uplaćena sredstva.

Situacija izgleda još povoljnije ako se promatra omjer sredstava izdvojenih iz Državnog proračuna (19.276.371 eura) u ime nacionalnog doprinosa za Sedmi okvirni program i ugovorenih sredstava kroz projekte (53,892.542 eura), jer tada razlika ugovorenih sredstava u odnosu na uplaćena sredstva iznosi gotovo 35 milijuna eura u korist hrvatskih organizacija. Jednostavnijim prikazom izraženo, na svaki euro uložen u FP7 iz državnog proračuna do sad smo uspješno ugovorili 2,8 eura.

3. CILJEVI

Glavni cilj Akcijskog plana jest daljnje osnaživanje sudjelovanja Republike Hrvatske u Okvirnim programima za istraživanje Europske unije, u smislu podizanja apsorpcijskog kapaciteta na razinu prosjeka Europske unije te daljnjeg integriranja u Europski istraživački prostor.

Ostvarenje glavnog cilja je moguće putem realizacije specifičnih ciljeva Akcijskog plana, kako slijedi:

1. Jačanje pravnog okvira i donošenje odgovarajućih pravnih normi koje će ujednačiti pravila sudjelovanja i usmjeravati istraživače prema sudjelovanju u Okvirnim programima za istraživanje Europske unije.
2. Jačanje kompetencija i kvalitete administrativne podrške na nacionalnoj i institucionalnoj razini, u smislu olakšavanja prijave i vođenja projekata.
3. Povećanje broja projekata i njihovih ugovorenih vrijednosti, s naglaskom na projekte kojima je koordinator iz Republike Hrvatske.
4. Nagrađivanje istraživača koji prijavljuju kvalitetne projektne prijedloge, naročito u potprogramu Ideje Europskog istraživačkog vijeća (ERC) te u potprogramu Ljudi.
5. Povezivanje znanstvenih karijera i napredovanja u znanosti s pokazateljima vođenja i sudjelovanja u međunarodnim kompetitivnim projektima.

4. SWOT ANALIZA

4.1. Snage

- Postojanje jezgre kvalitetnih znanstvenika u Republici Hrvatskoj, naročito mlađe i srednje generacije, koji su sposobni uspješno aplicirati na natječaje Okvirnih programa za istraživanje.
- Postojanje mreže NCP-ova i znanstvenih menadžera u znanstvenim institucijama u Republici Hrvatskoj.
- Postojanje značajnog broja hrvatskih znanstvenika koji djeluju u kvalitetnim inozemnim sustavima znanosti, a koji su voljni sudjelovati u revitalizaciji hrvatske znanosti.

4.2. Slabosti

- Nedovoljna motiviranost i usmjerenost znanstvenika na prijavljivanje međunarodnih projekata, naročito za projekte znanstvene izvrsnosti Europskog istraživačkog vijeća (ERC).
- Mogućnost znanstvenog napredovanja, čak i prema najvišim znanstvenim zvanjima, bez prepoznatljive međunarodne istraživačke komponente.
- Nedovoljna ulazna i izlazna mobilnost znanstvenika, uključivo nedovoljan broj Marie Skłodowska Curie projekata, što rezultira slabijom uključenošću u međunarodne znanstvene kolaboracije, programe i projekte.
- Rascjepkanost, nedostatak koordinacije i slab horizontalan i vertikalni protok informacija između Povjerenstva, NCP-ova i znanstvenih menadžera u hrvatskim znanstvenim institucijama.
- Nedovoljno definirana pravila i pravni okvir za upravljanje projektima Okvirnog istraživačkog programa.

4.3. Mogućnosti

- Uz stvarnu motivaciju kvalitetnih istraživača prema sudjelovanju u međunarodnim projektima te koordiniranju istih, što uključuje i nagrađivanje uspješnih prijavitelja te uvjetovanje znanstvenog napredovanja uspješnim projektnim „track recordom“, kvalitetni znanstvenici i njihove istraživačke grupe bi bile adekvatno pozicionirane u hrvatskom znanstvenom sustavu, stvarno i financijski.
- Visoko funkcionalni sustav potpore znanstvenicima bi rasteretio znanstvenike suvišnog administrativnog rada te omogućio još uspješnije prijavljivanje na međunarodne projekte, posebice u ulozi koordinatora pojedinih projekata.
- Veće sudjelovanje hrvatskih znanstvenika u međunarodnim projektima bi imalo za posljedicu veću ulaznu i izlaznu mobilnost znanstvenika.

4.4. Opasnosti

- Zadržavanje postojećeg stanja u sustavu napredovanja u znanosti, odnosno neuključivanje kriterija uspješnosti u međunarodnim kompetitivnim projektima kod izbora u viša znanstvena zvanja, oslabilo bi motivaciju hrvatskih znanstvenika te smanjilo sudjelovanje Republike Hrvatske u međunarodnim programima.

- Izostanak nacionalnog nagrađivanja najboljih prijavitelja na međunarodne kompetitivne natječaje, naročito u projektima izvrsnosti Europskog istraživačkog vijeća (ERC), destimulirat će kvalitetne istraživače i posljedično dovesti do njihove uprosječenosti ili do odlaska u inozemstvo.
- Nedovoljno definirana pravila sudjelovanja i administrativnog vođenja međunarodnih projekata omogućit će različita tumačenja istih na razini pojedinih znanstvenih organizacija te oslabiti motivaciju kvalitetnih pojedinaca za sudjelovanjem, a naročito za koordiniranjem međunarodnih projekata.

5. ZADACI I MJERE

5.1. Jačanje pravnog okvira

Temelj postojećeg pravnog okvira za provođenje Sedmog okvirnog programa čini *Zakon o potvrđivanju Memoranduma o razumijevanju između Republike Hrvatske i Europske zajednice o pristupanju Republike Hrvatske Sedmom okvirnom programu Europske zajednice za istraživanje, tehnološki razvoj i demonstracijske aktivnosti (2007. – 2013.)*, (NN MU 10/07).

Važan doprinos jačanju pravnog okvira za provedbu FP7 projekata u veljači 2011. godine daje Zajedničko povjerenstvo za tumačenje Kolektivnog ugovora za znanost i visoko obrazovanje, koje u svojem zaključku broj 4/2011 određuje FP7 te buduće Okvirne programe kao programe za tržište, koji se odvijaju u okvirima redovnog radnog vremena zaposlenika i koji imaju karakter vlastitog prihoda ostvarenog na tržištu, a raspoređuju se sukladno općim aktima organizacije. Ovaj zaključak u potpunosti je otklonio pojedine dvojbe koje su se pojavljivale vezano uz tretiranje rada na projektima stalno zaposlenih znanstvenika, kao i statusa sredstava ostvarenih na ime njihovog rada na projektima.

Radi unificiranja postupanja kod provedbe FP7 projekata, pojedine velike akademske (Sveučilište u Zagrebu) i znanstveno-istraživačke organizacije (Institut Ruđer Bošković), čiji znanstvenici sudjeluju u velikom broju FP7 projekata, usvojile su posebna pravila, kojima detaljnije propisuju načine i pojedinosti financijskog, pravnog i administrativnog vođenja projekata. Vođeno iskustvima ovih organizacija, Povjerenstvo za praćenje Okvirnih programa Europske zajednice za istraživanje i tehnološki razvoj je u 2012. godini prepoznalo potrebu za usvajanjem jedinstvenih nacionalnih pravila koja će regulirati pojedine financijske, pravne i administrativne aspekte upravljanja projektima s ciljem smanjenja nedoumica i mogućih pogrešaka u postupanju te si je uzelo u zadatak tijekom 2013. godine izraditi nacrt preporuka tih pravila.

Mjera 1: Donošenje Preporuka za rad na FP7 projektima

Mjera 2: Usklađivanje Preporuka za rad na FP7 projektima s pravilima programa *Horizon 2020*

5.2. Jačanje kompetencija i kvalitete administrativne podrške na nacionalnoj i institucionalnoj razini

Na temelju analize dosadašnjih aktivnosti, SWOT analize i zadanih ciljeva potrebno je jačati kvalitetu i kompetencije administrativne podrške na nacionalnoj i institucionalnoj razini, i to mreže nacionalnih osoba za kontakt (NCP) na nacionalnoj razini, te znanstvenih menadžera i računovodstava na institucijskoj razini.

Kako se radi o potrebi prilagodbe rada u novom okruženju unutar Europskog istraživačkog prostora, teško je očekivati od postojeće nacionalne top-down strukture da može iznjedriti kvalitativan pomak. Stoga treba iskoristiti primjere dobre prakse koji u Hrvatskoj postoje, kao i horizontalne međunarodne kontakte, za uspostavu „peer-learning“ sustava u obliku tri mreže: mreže NCP-ova, mreže znanstvenih menadžera i mreže računovodstava.

Mreža NCP-ova obuhvaća sve nacionalne osobe za kontakt te je koordinira Nacionalni koordinator NCP-ova. Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta, kao nacionalno tijelo

odgovorno za sustav nacionalnih osoba za kontakt, imenuje NCP-ove te prati i nadzire njihov rad. Nacionalni koordinator je zadužen za organizaciju i nadgledanje rada sustava NCP-ova i osiguravanje njegove operativne učinkovitosti. Povjerenstvo od Nacionalnog koordinatora može zatražiti na uvid periodičke izvještaje o aktivnostima nacionalnog NCP sustava.

Mreža znanstvenih menadžera (osoba zaduženih za međunarodne projekte na sveučilištima, uključivo sastavnice, te institutima) obuhvaćala bi sve takve osobe iz institucija koje smatraju da imaju kapaciteta za sudjelovanjem u FP7, te bi bila koordinirana jednim od članova (izabranim na kompetitivnom natječaju MZOS-a na dvije godine, s mogućnošću jednog reizbora). Koordinator mreže bi bio zadužen za predlaganje plana rada, organizaciju sastanaka mreže, organizaciju treninga, praćenje rada članova mreže, prikupljanje podataka o uspješnosti, te izvještavanje Povjerenstva. Povjerenstvo bi odobravalo plan te kontroliralo rad koordinatora.

Mreža računovodstava (šefova računovodstava ili osoba zaduženih za vođenje međunarodnih projekata na sveučilištima, uključivo sastavnicama, i institutima te drugim znanstvenim organizacijama) obuhvaćala bi sve takve osobe iz institucija koje imaju FP7 projekte ili smatraju da imaju kapaciteta za sudjelovanjem u FP7 te bi bila koordinirana jednim od članova (izabranim na kompetitivnom natječaju MZOS-a na dvije godine, s mogućnošću jednog reizbora). Koordinator mreže bio bi zadužen za predlaganje plana rada, organizaciju sastanaka mreže, organizaciju treninga, praćenje rada članova mreže, prikupljanje podataka o uspješnosti, te izvještavanje Povjerenstva. Povjerenstvo bi odobravalo plan te kontroliralo rad koordinatora.

Jednom u dvije godine MZOS bi raspisivalo natječaj za koordinate dviju mreža te bi koordinatoru dodijelio sredstva za organizaciju mreže, za pokrivanje troškova sastanka, treninga, materijala i putnih troškova.

Takav peer-learning pristup pomoći će diseminaciji dobrih praksi širom Hrvatske, kao i olakšati proces preuzimanja najboljih europskih praksi i načela te njihovo prilagođavanje hrvatskim posebnostima. Treba podržati razmjenu iskustava i svih alata korištenih za uspješno vođenje FP7 projekata.

Naposljetku, od iznimne važnosti i značaja za peer-learning mreže i administrativnu podršku je uspostava jedinstvene baze podataka znanstvenika i organizacija aktivnih u međunarodnim projektima, prema znanstvenim područjima u kojima su aktivni, projektima u kojima sudjeluju, i drugim relevantnim pokazateljima.

Mjera 3: Uspostava peer-learning sustava za mrežu NCP-ova

Mjera 4: Uspostava peer-learning sustava za mrežu znanstvenih menadžera

Mjera 5: Uspostava peer-learning sustava za mrežu računovodstava znanstvenih institucija

Mjera 6: Uspostava jedinstvene baze podataka znanstvenika i organizacija aktivnih u međunarodnim projektima

5.3. Stimuliranje i nagrađivanje najboljih prijavitelja projekata

Motiviranje znanstvenika za prijavljivanje projektnih prijedloga na natječaje međunarodnih kompetitivnih programa, uključujući Okvirne programe za istraživanje Europske unije, neophodno je kako bi se povećao broj prijava, iznos povučenih sredstava te povećala ukupna kompetitivnost i integriranost hrvatskog istraživačkog prostora u Europski istraživački prostor. U tom je smislu ukidanje Odluke o sufinanciranju aktivnosti Sedmog okvirnog programa za istraživanje i tehnološki razvoj Europske zajednice u lipnju 2009. godine predstavljalo korak unatrag te, uz ostale demotivirajuće „mjere“ (primjerice, nepostojanje povezanosti znanstvenih karijera s uspješnošću međunarodnih projektnih prijava i vođenja projekata) koji imaju za posljedicu slabije sudjelovanje hrvatskih znanstvenika na međunarodnim kompetitivnim natjecanjima, jest mjera koju je u poboljšanom obliku potrebno što prije reimplementirati u hrvatski znanstveni sustav.

Prijedlog stimuliranja i nagrađivanja najboljih prijavitelja međunarodnih istraživačkih projekata, uključivo projekata Okvirnih programa za istraživanje EU, je višeslojan, s obzirom na to da je uspješnost u pojedinim segmentima Okvirnih programa različita. Osim toga, potrebno je razlikovati programe koji imaju za cilj izravnu implementaciju znanstvene izvrsnosti od onih koji su potpora tom cilju, kao i projekata koji implementiraju znanstvene pristupe i istraživanja u gospodarske djelatnosti. Nadalje, potrebno je uvažiti različitost uspješnosti prijava na pojedine potprograme. Primjerice, tek u prosincu 2012. je potpisan ugovor za prvi projekt Europskog istraživačkog vijeća (ERC) što govori o slaboj uspješnosti prijavitelja na ovaj prestižni program koji promovira isključivo znanstvenu izvrsnost. Stoga bi bilo potrebno izraditi odgovarajući Pravilnik o nagrađivanju uspješnih prijavitelja projekata na međunarodne kompetitivne natječaje Okvirnih istraživačkih programa EU koji bi slojevito nagrađivao kvalitetne prijave prema sljedećim načelima:

1. Nagrađivali bi se projekti koji bi prešli postavljene pragove izvrsnosti.
2. Projektni prijedlozi koji bi bili bolje rangirani i dobili veći broj bodova bili bi izdašnije nagrađeni, proporcionalno dobivenim bodovima.
3. Projektni prijedlozi u potprogramu Ideje, odnosno projektni prijedlozi koji se prijavljuju na otvorene natječaje Europskog istraživačkog vijeća (ERC), a koji bi ušli u drugi krug natječaja, odnosno u užu izbor, djelomično bi se ili u potpunosti financirali nacionalnim sredstvima predviđenim za poticanje znanstvene izvrsnosti.

Osim navedenih mjera, uspješnim znanstvenicima iz inozemstva (bez obzira na nacionalnost i državljanstvo), koji imaju značajan uspjeh u povlačenju projektnih sredstava (npr. iznad 1.000.000 eura), a koji iskazuju interes za rad i zapošljavanje u Republici Hrvatskoj, odobrilo bi se odgovarajuće znanstveno radno mjesto u znanstvenoj instituciji prema prijedlogu samih zainteresiranih znanstvenika. Na taj način bi se hrvatski znanstveni prostor obogatio kvalitetnim znanstvenicima koji bi povećali apsorpcijski kapacitet Republike Hrvatske u privlačenju sredstava Okvirnih programa za istraživanje, kao i drugih međunarodnih kompetitivnih programa.

Mjera 7: Nagrađivanje projektnih prijedloga u natjecanjima Okvirnih programa za istraživanje koji su prepoznati i ocijenjeni kao izvrsni putem istorazinske evaluacije.

Mjera 8: Djelomično ili potpuno financiranje nacionalnim sredstvima predviđenim za poticanje znanstvene izvrsnosti projektnih prijedloga iz Republike Hrvatske na natječaje Europskog istraživačkog vijeća (ERC) koji su ušli u užu izbor, ali nisu financirani.

Mjera 9: Odobravanje znanstvenih radnih mjesta za znanstvenike iz inozemstva koji su se posebice iskazali u vođenju međunarodnih kompetitivnih istraživačkih projekata, a koji iskazuju interes za radom u RH.

5.4. Povezivanje znanstvenih karijera i napredovanja u znanosti s parametrima vođenja i sudjelovanja u međunarodnim kompetitivnim projektima

Sustav znanstvenog napredovanja u znanstvenim zvanjima (znanstveni suradnik, viši znanstveni suradnik i znanstveni savjetnik) temelji se u gotovo svim znanstvenim područjima na prebrojavanju znanstvenih publikacija, dok se istodobno drugi važni mjerljivi rezultati znanstvenog rada ne uzimaju u obzir. Na primjer, u prirodnim znanostima izbor u znanstvena zvanja se temelji isključivo na znanstvenim radovima objavljenim u časopisima indeksiranim u bazama *Current Contents* i *Web of Science*. Doduše, *Zakon o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju* omogućava uvođenje dodatnih kriterija izvrsnosti za zapošljavanje na znanstvena radna mjesta na razini znanstvenih organizacija, koje je tek dio instituta, fakulteta i sveučilišta ugradio u kriterije napredovanja svojih znanstvenika u njihovim znanstvenim karijerama.

Istodobno, Republika Hrvatska već sedmu godinu sudjeluje u Okvirnim programima za istraživanje Europske unije, te plaća sve veći nacionalni doprinos da bi omogućila hrvatskim znanstvenicima sudjelovanje u ovom temeljnom europskom istraživačkom programu. Stoga je nepostojanje poveznice između znanstvenih zvanja, odnosno znanstvenih radnih mjesta, i uspješnosti u prijavljivanju i vođenju projekata Okvirnih istraživačkih programa EU, odnosno međunarodnih projekata u cijelosti, izrazito nepovoljno za poboljšanje i internacionalizaciju hrvatskog znanstvenog sustava. S jedne strane znanstvenici nisu motivirani prijavljivati se na međunarodne kompetitivne istraživačke natječaje, što će dugoročno uvjetovati nepovoljniji omjer između uplaćenog nacionalnog doprinosa i povučenih sredstava u Hrvatsku, dok istodobno znanstvenici nezasluženo mnogostruko brže napreduju prema najvišim znanstvenim zvanjima, vrlo često i bez zakonski uvjetovane međunarodne prepoznatljivosti. Naime, članak 32. *Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju* kaže: „*Za znanstvenog savjetnika može biti izabran istraživač koji ima doktorat znanosti i znanstvene radove kojima je značajno unaprijedio znanost, pri čemu će se posebno cijeniti međunarodna afirmacija znanstvenika i međunarodna priznatost njegova znanstvenog rada odnosno njegov značaj u okviru nacionalnih sadržaja.*“ Međunarodna afirmacija i priznatost znanstvenog rada je, osim kroz publikacije, vidljiva i kroz projektnu kompetitivnost te kroz druge mjerljive parametre znanstvene aktivnosti (primjerice, sudjelovanje u stručnim i inim međunarodnim povjerenstvima i programima, uredništvo međunarodnih časopisa, organizacija međunarodnih konferencija, pozvana predavanja na međunarodnim konferencijama, recenzija međunarodnih projekata i radova u vrhunskim časopisima, međunarodna mobilnost, itd.), koje trenutačno nisu vrednovane pri izborima u znanstvena zvanja.

Stoga je potrebno uvesti kriterije uspješnosti prijave na međunarodne kompetitivne istraživačke projekte kao i druge pokazatelje izvrsnosti, u postojeći *Pravilnik o uvjetima za izbor u znanstvena zvanja*, te uvjetovati i donošenje specifičnih uvjeta za znanstvena radna mjesta koja će uključivati projektni „track record“, u suglasju sa znanstvenim područjem i specifičnostima istraživanja u pojedinim znanstvenim institucijama. Pri tome bi se vrednovali i broj voditeljstava projekata, kao i njihova financijska vrijednost, te bi se definirali kvantitativni pragovi koje bi znanstvenik trebao zadovoljiti za napredovanje u više znanstveno zvanje. Takvi kriteriji bili bi višestruko (nelinearno) zahtjevniji za najviša

znanstvena zvanja, gdje bi voditeljstvo značajnih međunarodnih projekata (npr. projekata vrijednosti veće od 100.000 eura) bio jedan od uvjeta za izbor u znanstveno zvanje.

Kao rezultat implementacije ove mjere, imali bismo motivirane znanstvenike koji bi kroz svoje napredovanje ovladali vještinama pisanja, predlaganja i vođenja međunarodnih projekata. Nadalje, kroz predloženu selekciju promovirali bi se najbolji znanstvenici u najvišim znanstvenim zvanjima, što bi dugoročno dovelo do vraćanja omjera znanstvenika u znanstvenim zvanjima u „normalne“ okvire, odnosno na tzv. „piramidalni“ ustroj. Naposljetku, realizacijom ove mjere značajno bi se povećao broj prijava na međunarodne kompetitivne natječaje, uključivo i iznos povučenih međunarodnih sredstava u Republiku Hrvatsku.

Mjera 10: Revizija uvjeta za izbore u znanstvena zvanja i na radna mjesta, s naglaskom na uključivanje voditeljstva i sudjelovanja u međunarodnim kompetitivnim projektima kao jedan od značajnijih kriterija za izbor u znanstvena zvanja, naročito za viša znanstvena zvanja (viši znanstveni suradnik i znanstveni savjetnik)

5.5. Jačanje projektnih aplikacija malih i srednjih poduzeća (SME) i gospodarskih subjekata

Iako je broj uspješnih projektnih prijava malih i srednjih poduzeća (SME) u ukupnom udjelu hrvatskih projektnih prijava relativno visok (30), što je zasluga aktivnog sudjelovanja Republike Hrvatske u Europskoj poduzetničkoj mreži (EEN), potrebno je i dalje poticati ovu skupinu prijavitelja za sudjelovanjem u Okvirnim istraživačkim projektima EU. Prijenos i protočnost informacija o natjecajima te identifikacija potencijalnih prijavitelja u grupi SME je ključna. U tom smislu bi trebalo ojačati ulogu Poslovno-inovacijske agencije RH (BICRO), koja bi, kroz jačanje kompetitivnosti i vještina malih i srednjih poduzeća na nacionalnoj razini, usmjeravala njihove aktivnosti i prema odgovarajućim natjecajima Okvirnih istraživačkih programa i srodnih programa Europske unije.

Stoga se predlaže uspostava peer-learning sustava u obliku autoregulirajuće mreže malih i srednjih poduzeća zainteresiranih za sudjelovanje u Okvirnim istraživačkim programima EU. Mreža SME-jeva bi obuhvaćala sve gospodarske subjekte koje smatraju da imaju kapaciteta za sudjelovanjem u FP7 te bi bila koordinirana jednim od članova (izabranim na kompetitivnom natjecaju BICRO-a na dvije godine, s mogućnošću jednog reizbora). Koordinator mreže bio bi zadužen za predlaganje plana rada, organizaciju sastanaka mreže, organizaciju treninga, praćenje rada članova mreže, prikupljanje podataka o uspješnosti, te izvještavanje Povjerenstva. Povjerenstvo bi odobravalo plan te kontroliralo rad koordinatora.

Mjera 11: Uspostava peer-learning sustava za mrežu malih i srednjih poduzeća (SME)

6. PRIKAZ MJERA, NOSITELJA, ROKOVA, CILJNIH SKUPINA I MOGUĆIH IZVORA FINANCIRANJA

MJERA	NOSITELJ AKTIVNOSTI	ROK	CILJNE SKUPINE	MOGUĆI IZVORI FINANCIRANJA
Donošenje preporuka za rad na FP7 projektima	MZOS, Povjerenstvo	ožujak 2013.	Institucije u sustavu znanosti i visokoga obrazovanja, ostale institucije koje sudjeluju u Okvirnim programima za istraživanje	
Usklađivanje preporuka za rad na FP7 projektima s pravilima <i>Horizon 2020</i> programa	MZOS, Povjerenstvo	ožujak 2014.	Institucije u sustavu znanosti i visokoga obrazovanja, ostale institucije koje sudjeluju u Okvirnim programima za istraživanje	
Uspostava peer-learning sustava za mrežu NCP-ova	MZOS, AMPEU	prosinac 2013.	Nacionalne osobe za kontakt za Okvirne programe za istraživanje	Državni proračun
Uspostava peer-learning sustava za mrežu znanstvenih menadžera	MZOS, AMPEU	prosinac 2013.	Znanstveni menadžeri u institucijama u sustavu znanosti i visokog obrazovanja, znanstveni menadžeri u ostalim institucijama koje sudjeluju u Okvirnim programima za istraživanje	Institucije sustava
Uspostava peer-learning sustava za mrežu računovodstava znanstvenih institucija	MZOS	prosinac 2013.	Predstavnici računovodstava u institucijama u sustavu znanosti i visokog obrazovanja	Institucije sustava
Uspostava jedinstvene baze podataka znanstvenika i organizacija aktivnih u međunarodnim projektima	AMPEU, MZOS, Povjerenstvo	kontinuirano	Znanstvenici odnosno institucije aktivne u međunarodnim projektima	Institucije sustava
Nagrađivanje projektnih prijedloga u natječajima Okvirnih programa za istraživanje koji su prepoznati i ocijenjeni kao izvrsni putem istorazinske evaluacije	MZOS, Povjerenstvo	kontinuirano	Znanstvenici odnosno institucije u sustavu znanosti i visokog obrazovanja	Državni proračun
Djelomično ili potpuno financiranje nacionalnim sredstvima predviđenim za poticanje znanstvene izvrsnosti projektnih prijedloga iz Republike Hrvatske na natječaje Europskog istraživačkog vijeća (ERC) koji su ušli u uži izbor, ali nisu financirani	HRZZ, MZOS, Povjerenstvo	kontinuirano	Znanstvenici odnosno institucije u sustavu znanosti i visokog obrazovanja	Državni proračun

Odobrovanje znanstvenih radnih mjesta za znanstvenike iz inozemstva koji su se posebice iskazali u vođenju međunarodnih kompetitivnih istraživačkih projekata, a koji iskazuju interes za radom u RH	MZOS	kontinuirano	Vrhunski inozemni znanstvenici, institucije u sustavu znanosti i visokog obrazovanja	Državni proračun
Revizija uvjeta za izbore u znanstvena zvanja i na radna mjesta, s naglaskom na uključivanje voditeljstva i sudjelovanja u međunarodnim kompetitivnim projektima kao kriterija za izbor u znanstvena zvanja, naročito za viša znanstvena zvanja (viši znanstveni suradnik i znanstveni savjetnik)	Nacionalno vijeće za znanost	kontinuirano	Znanstvenici u sustavu znanosti i visokog obrazovanja	
Uspostava peer-learning sustava za mrežu malih i srednjih poduzeća (SME)	BICRO, MZOS	prosinac 2013.	Predstavnici malih i srednjih poduzeća	Mala i srednja poduzeća

7. ZAKLJUČCI

Akcijski plan podizanja apsorpcijskog kapaciteta Republike Hrvatske za sudjelovanje u Okvirnim programima za istraživanje Europske unije 2013. - 2015. sadrži mjere koje obuhvaćaju sve bitne aspekte implementacije Okvirnih programa za istraživanje EU u svijest i stvarnost hrvatske znanstvene zajednice, od mjera za poboljšanje administrativne potpore i postupaka u smislu pomaganja i rasterećenja znanstvenika pri njihovim prijavama i vođenjima projekata, preko mjera nagrađivanja uspješnih znanstvenih prijavitelja pa do mjera povezivanja projektne uspješnosti i znanstvenih karijera. Neke od mjera će biti lakše sprovesti, dok provođenje nekih mjera zahtijeva koordinaciju više mjerodavnih tijela, agencija i ministarstava. Kroz usklađivanje Akcijskog plana s drugim nacionalnim dokumentima (primjerice, Strategijom razvoja obrazovanja, znanosti i tehnologije, Akcijskim planovima za mobilnost, drugim dokumentima i akcijskim planovima) vjerojatno će pojedine predložene mjere i zadatke biti potrebno usklađivati, modificirati i/ili nadopunjavati. Ovdje je posebice potrebno naglasiti važnost mobilnosti istraživača za povećanje apsorpcijskog kapaciteta Republike Hrvatske za sudjelovanje u Okvirnim programima, u smislu uspostave novih kontakata kako na osobnoj tako i na institucijskoj razini, te je svakako potrebno u okviru Akcijskog plana za mobilnost istraživača predvidjeti konkretne mjere koje će imati za cilj povećanje dolazne i odlazne mobilnosti istraživača.

Kako je Povjerenstvo za praćenje Okvirnih istraživačkih programa Europske unije Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta izradilo ovaj Akcijski plan, koordinacija njegove implementacije bi trebala biti dio njegovih aktivnosti te bi se, uz potporu Ministarstva, koordinirale akcije s mjerodavnim tijelima i tako osigurala puna implementacija Akcijskog plana. Praćenje uspješnosti realizacije pojedinih mjera Akcijskog plana bi se provodilo putem pokazatelja uspješnosti te bi se na godišnjoj razini obavljala njihova evaluacija i eventualno prilagođavale i nadopunjavale aktivnosti predviđene ovim planom.

8. POPIS POKAZATELJA PROVOĐENJA AKCIJSKOG PLANA

Predložene pokazatelje provođenja Akcijskog plana treba prikupljati koristeći postojeće sustave pokazatelja. Pokazatelji bi se prikupljali na nacionalnoj (1-15) i institucijskoj razini (1-6, 9, 10, 13-15), te bi se jednom godišnje objavljivala rang list pravnih osoba po pojedinim pokazateljima.

Popis pokazatelja:

1. Broj prijavitelja na natječaje FP7 i H2020 programa.
2. Iznos sredstava zatraženih od Europske komisije u okviru FP7 i H2020 programa (MEUR).
3. Postotak uspješnih prijavitelja na natječaje FP7 i H2020 programa.
4. Iznos ugovorenih sredstava zatraženih od Europske komisije u okviru FP7 i H2020 programa (MEUR).
5. Postotak uspješnosti prijave na natječaje FP7 i H2020 programa.
6. Postotak uspješnosti ugovorenih u odnosu na zatražena sredstva od Europske komisije u okviru FP7 i H2020 programa.
7. Broj pravnih osoba koje u tekućoj godini imaju FP7 i H2020 projekte.
8. Iznos ugovorenih sredstava za organizacije koje imaju FP7 i H2020 projekte (MEUR).
9. Broj koordinatora FP7 i H2020 projekata.
10. Broj koordinatora FP7 i H2020 projekata unutar malih srednjih poduzeća (SME).
11. Iznos ugovorenih sredstava za mala i srednja poduzeća (SME) koja imaju FP7 i H2020 projekte (MEUR).
12. Broj prijavitelja na natječaje FP7 i H2020 programa po pojedinim prioritetnim područjima.
13. Broj evaluatora FP7 i H2020 projekata iz RH.
14. Broj doktoranada i poslijedoktoranada zaposlenih na FP7 i H2020 projektima.
15. Broj stranih istraživača koji u tekućoj godini rade u znanstvenim organizacijama u RH (*“full time equivalent“* (FTE) – ekvivalent punog radnog vremena).

9. POPIS LITERATURE

Deloitte, *The Researchers Report 2012, Country Profile: Croatia*, 12 str., 2012.

ESF, *Indicators of Internationalisation for Research Institutions: a New Approach*, Strasbourg, 50 str., 2012

Europska komisija, *Innovation Union Competitiveness report 2011 edition*, Brussels, 8 str., 2011.

Europska komisija, *Innovation Union Competitiveness report 2011 edition, Country profile: Croatia*, Brussels, 758 str., 2011.

Europska komisija, *Comprehensive Monitoring Report on Croatia's State of Preparedness for EU Membership*, COM(2012) 601 final, Brussels, 53 str., 2012.

MZOS, *Akcijski plan za poticanje ulaganja u znanost i istraživanje*, Zagreb, 22 str., 2008.

MZOS, *Akcijski plan podizanja apsorpcijskog kapaciteta Republike Hrvatske za Sedmi okvirni program za istraživanje i razvoj 2009.-2010.*, Zagreb, 16 str., 2008.

MZOS, *Akcijski plan za mobilnost istraživača 2011.-2012.*, Zagreb, 35 str., 2010.

10. AUTORI AKCIJSKOG PLANA

Akcijski plan podizanja apsorpcijskog kapaciteta Republike Hrvatske za sudjelovanje u Okvirnim programima za istraživanje Europske Unije 2013. - 2015. je izradilo Povjerenstvo za praćenje Okvirnih istraživačkih programa Europske zajednice Ministarstva znanosti obrazovanja i sporta, u sastavu:

- Ivica Vilibić, Institut za oceanografiju i ribarstvo Split, predsjednik
- Tome Antičić, Institut Ruđer Bošković Zagreb
- Ivan Petrović, Fakultet elektrotehnike i računarstva Sveučilišta u Zagrebu
- Miroslav Požek, Prirodoslovno-matematički fakultet Sveučilišta u Zagrebu
- Neven Duić, Fakultet strojarstva i brodogradnje Sveučilišta u Zagrebu
- David Smith, Institut Ruđer Bošković Zagreb
- Bojan Polić, Medicinski fakultet Sveučilišta u Rijeci
- Marko Tadić, Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu
- Damir Kovačić, Medicinski fakultet Sveučilišta u Splitu
- Goran Zeković, Poslovno-inovacijska agencija Hrvatske BICRO, Zagreb
- Emira Bečić, Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta Vlade RH
- Hrvoje Meštrić, Poslovno-inovacijska agencija Hrvatske BICRO, Zagreb